

2020-2021 / semestr zimowy

Pracownia Streetartu

Wydział Malarstwa
Katedra Malarstwa i Rysunku
Akademia Sztuki w Szczecinie

dr hab. Mariusz Waras prof. AS
dr Piotr Skiba

pracowniastreetartu.pl
facebook.com/pracowniastreetartu

Śmieci z którymi żyję

II rok, I stopień
Film Eksperymentalny

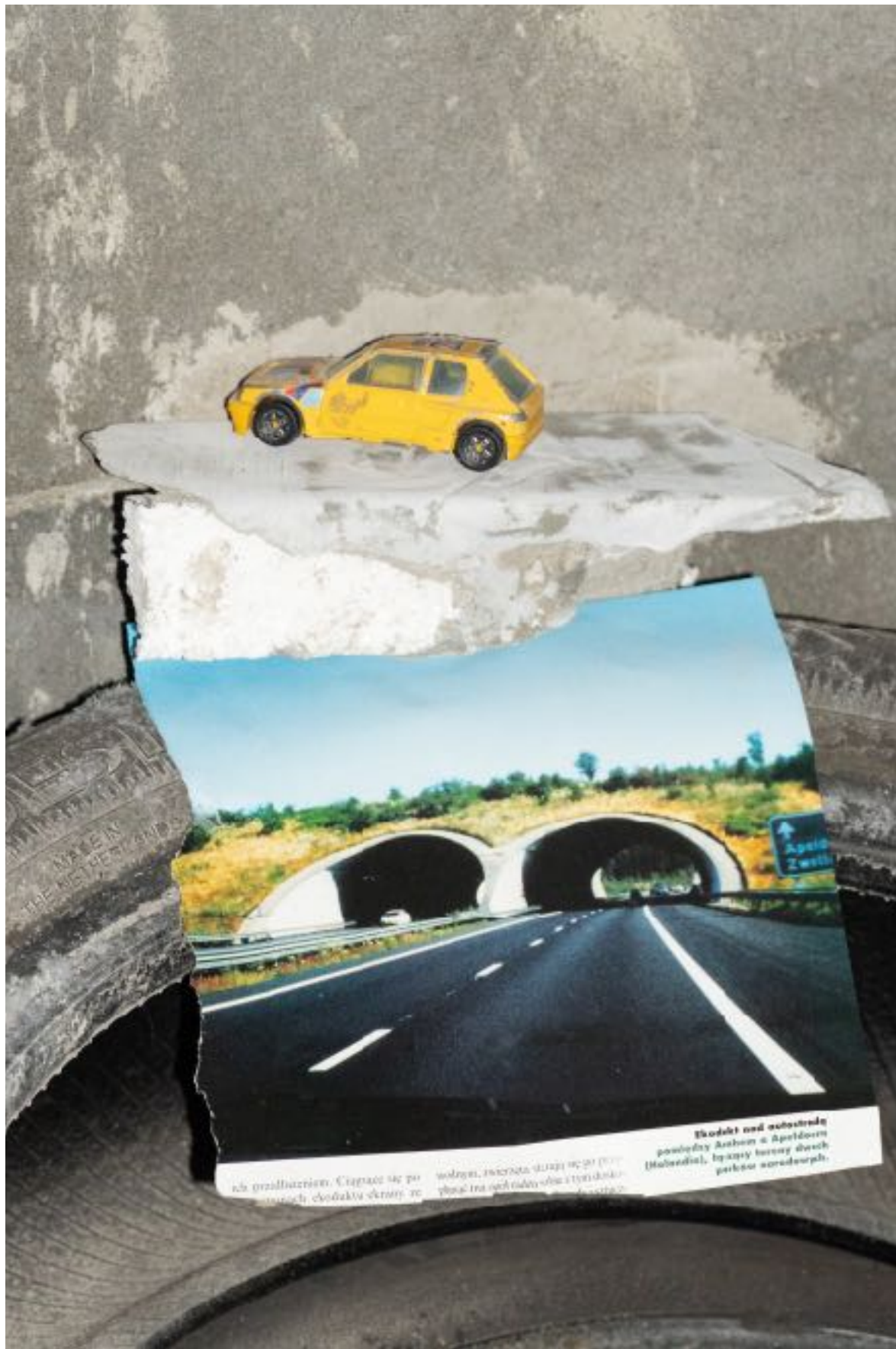
Uliczne wystawki śmieci, budowane pod blokami, za każdym razem zaskakują mnie swoją zawartością, a co więcej kuszą by zaprosić ją do domu. Mam, stąd też, na przykład, w pokoju 4 lustra, które choć paskudne z dzisiejszej perspektywy, wtedy kusiły swoją osobowością. Wyjątkowo ciekawy jest sam przepływ śmieci, za którym nie sposób nadążyć.

Takie drobne artefakty, elementy mebli, resztki po remontach, obrazki, ramki, kafelki etc. zbierają się w moim pokoju i komponują samoistnie lub z moją pomocą w nieoczekiwane zestawienia.

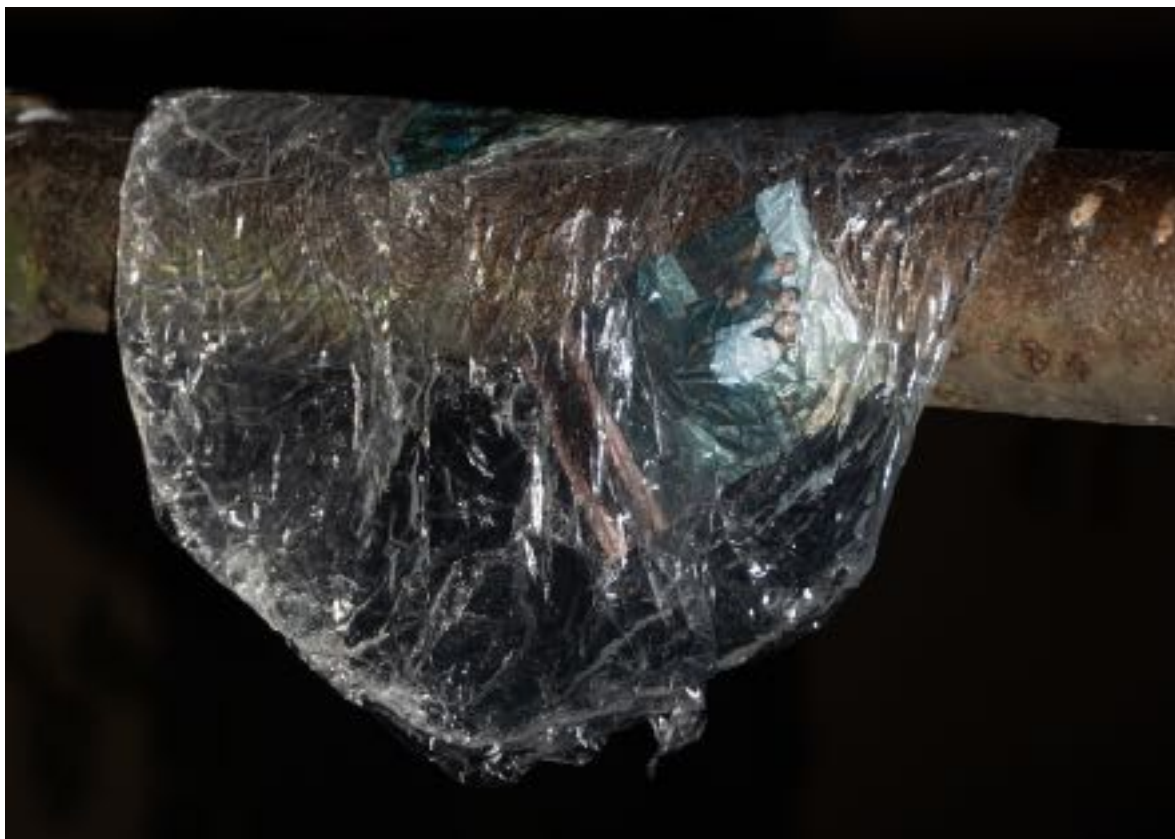
W takich kompozycjach, uzupełnione również przez fotografie lub grafiki (często z internetowych lub fizycznych śmietników) postanowiłem oddawać miastu, wrzucając z powrotem do nurtu, oczekując, że już jutro ich nie spotkam, bo zostaną zaabsorbowane i wymienione na kolejne.

Konica
AKACEMI POLICYJNY I - KOMENDA
TAMAGOMEST
SUPER
SR
VHS

F240
KID
KID

Naprawa systemu oznakowania

I rok, I stopień
Malarstwo

Projekt poświęca uwagę obecnej problematyce społeczno-politycznej w kraju i na świecie.

Kolejno przedstawiony jest znak, który porusza sprawę pandemii, z jaką przyszło się mierzyć społeczeństwu. Społeczeństwu kompletnie nie przygotowanemu na zaistniałą sytuację i zmuszonemu do reorganizacji całego dotychczasowego życia w strukturze kontaktów międzyludzkich. Proces przebudowy funkcjonowania trwa i nieustannie się zmienia, pozostawiając w tym wszystkim wielu poszkodowanych i zagubionych ludzi.

Następny znak nawiązuje bezpośrednio do sytuacji zaistniałej w ostatnim czasie na ulicach miast w całej Polsce. Dotyka kwestii, która nigdy nie traci aktualności, bez względu na czasy w jakich przyszło nam żyć. Problematyka ustroju demokratycznego, który nie jest trwałym bytem ustanowionym raz na zawsze, ale nieustannie należy o niego zabiegać i chronić. Przykładem takiego działania są strajki

i ich siła płynąca ze wspólnoty powstałej z zupełnie obcych sobie ludzi, jednak walczących w jednej sprawie.

Ostatni znak jest nawiązaniem do konsumpcjonizmu, który zdominował światową gospodarkę i stał się wyznacznikiem wysoko rozwiniętych społeczeństw. Logo potężnej sieci barów szybkiej obsługi, powiązane z obrazem bydła; kieruje uwagę na problem, jakim jest masowa produkcja mięsa. Mięsa pozbawionego podmiotowości istoty żyjącej, chowanego w warunkach nastawionych na zysk. Powodując katastrofalne niszczenie środowiska naturalnego.

W projekcie użyte zostały znaki ostrzegawcze mające na celu zwrócenie uwagi na niebezpieczeństwa związane z funkcjonowaniem w dzisiejszym społeczeństwie.

UWAGA!

Zmiana
organizacji

życia
społecznego

Samochód- zagadka

I rok, I stopień
Animacja

W ciągłym pędzie nie dostrzegamy drobnych gestów. Biegnać nie rozglądamy się dookoła. A jadąc autostradą widzimy tylko pasy. Pasy drogi i pól.

W mojej pracy chciałam zamienić bezużyteczną rzecz, jaką jest wrak samochodu, w coś co mogłoby skłonić do refleksji. Swoją pracę zostawiam do interpretacji każdej osobie, która będzie miała okazję ją mijać. Poprzez włożone do wraku kwiaty chciałam przekazać tajemnicę. Czy ktoś tam umarł i rodzina położyła kwiaty? Czy to dziwny kwietnik? Czy to reklama kwiaciarni? Czy akt wandalizmu na środku drogi ekspresowej? To nieważne. Ważne, że na chwilę odciągamy myśli od nudnej trasy.

Pandemia

I rok, I stopień
Animacja

Ograniczające ruchy łańcuchy oraz kombinezony epidemiologiczne są alegorią do osaczającej i niekończącej się kwarantanny. Ciągły ruch aktorów to symbol ambicji i nadziei na koniec tego przytłaczającego czasu. Performance wykonany w przestrzeni miejskiej ma na celu wykrzyczenie swojego manifestu większej ilości odbiorców. Praca jest artystyczną metaforą buntu młodych ludzi przeciwko sytuacji spowodowanej pandemią.

Film >>> <https://youtu.be/BrfT3OLJb-I>

Sara Miszczyk

Western city

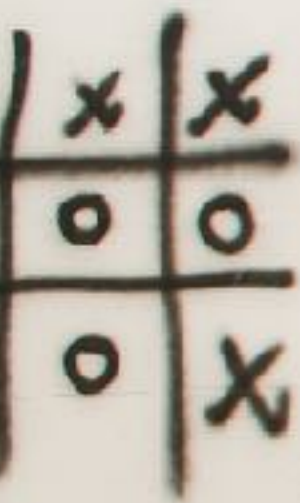
I rok, I stopień
Animacja

W swojej pracy chciałam stworzyć ciekawe miejsce z równie ciekawych, ale porzuconych przedmiotów. Na opuszczonym terenie, po dawnym parku rozrywki, znalazłam materiały, z których stworzyłam przestrzeń artystyczną. Zapomniane, zepsute przedmioty zyskały drugie życie.

Hotel dla niewidzialnych

I rok, I stopień
Animcja

Projekt został stworzony w celu skromnej pomocy ludziom bezdomnym. Po znalezieniu małej wnęki znajdującej się między szeregiem garaży zauważyłam, iż jest to przestrzeń, która często służy jako nocleg dla ludzi bez domu. Metraż miejsca skojarzył mi się z japońskimi hotelami „kapsułowymi”, w których to można odpocząć bez potrzeby wynajmowania całego pokoju. Inspirując się wcześniej wspomnianym obiektem postanowiłam stworzyć własną prowizoryczną wersję hotelu przeznaczoną właśnie dla ludzi wykluczonych z społeczeństwa. W tym celu powstała paczka zawierająca „hotelową kolację” dla przyszłego gościa. Przestrzeń zabezpieczyłam od góry i od dołu kartonami aby zamieszkujący tam ludzie mogli schować się przed deszczem i zasłonić od zimnego betonu. Do tego postanowiłam nie pozbywać już znajdujących się tam przydatnych obiektów (np. pomarańczowego hamaku) gdyż mogłby one być pomocne dla nowych lokatorów. Cała przestrzeń została utworzona z myślą uszanowania miejsca i znajdujących się tam przedmiotów jaki i z chęci pomocy ludziom niewidzialnym dla naszego społeczeństwa.

bez tytułu

I rok, II stopień
Animacja

Praca została stworzona z zamiarem skonstruowania bezdomnym bezpiecznej do funkcjonowania przestrzeni, posługując się przedmiotami znalezionymi w miejscach ich najczęstszego pobytu. Wykorzystując pobliski park pełen różnego rodzaju śmieci i konstrukcji stworzonych przez wcześniejszych lokatorów, wspomnianych przeze mnie lokalizacji, stworzyłam trzy obiekty mające na celu imitację przedmiotów domowych. Dzięki znalezionym w parku kocom, oponom, leżakowi oraz dużej ilości toreb i ubrań byłam w stanie stworzyć dwa prowizoryczne legowiska oraz dumnie nazwane przeze mnie „drzewko na ubrania”, mające na celu imitować wieszaki, które możemy znaleźć u nas w domach. Praca powstała w celu uformowania ludziom bezdomnym koncepcyjnego „domu” jednocześnie nie naruszając ich przestrzeni do której notorycznie wracają i którą celebrują.

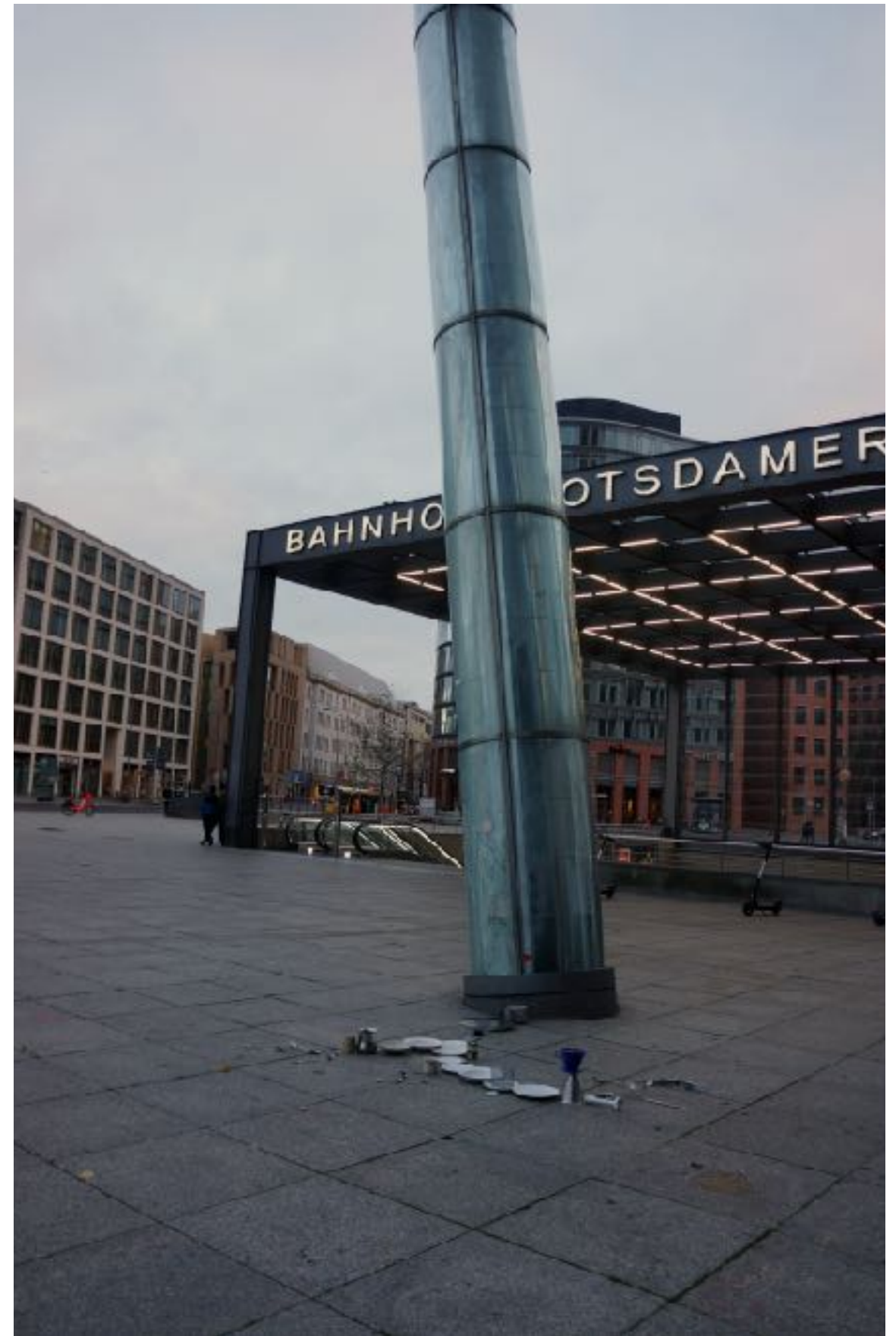
Jan Sobaszek

Reclaim Potsdammer Platz Przeniesienie brudnych naczyń

I rok, I stopień
Film Eksperymentalny

Potsdammer Platz to wyjątkowa przestrzeń na mapie Berlina. W czasach, kiedy miasto było podzielone przebiegał tędy pas śmierci, a jedynymi mieszkańcami były króliki. Po upadku muru zrealizowano tu neoliberalny eksperyment. Na olbrzymich działkach powstały prywatne ulice i skwery, mamy fragment miasta zabudowany nowoczesnymi biurowcami, bez przestrzeni publicznej. Jednym ze skutków takiego rozwiązania jest brak możliwości organizowania demonstracji politycznych. Nie ma tu też bezdomnych, ponieważ są usuwani przez prywatne firmy ochroniarskie. Wszystko co nie mieści się w normie jest usuwane.

Proste działanie polegające na przeniesieniu moich brudnych naczyń w tą przestrzeń jest próbą odzyskania fragmentu miasta zagarniętego przez korporacje. Polega na zaburzeniu porządku przestrzeni Potsdammer Platz. Jest to odzyskiwanie przestrzeni przez wyniesienie brudów.

Jan Sobaszek

Kapusta pekińska i Kabelsalad

I rok, I stopień
Film Eksperymentalny

Kontynuacja moich działań na Potsdammer Platz z wykorzystaniem efektu wyniesienia brudów. Ligthboxy wykonane ze starych opakowań są sposobem prezentacji zdjęć domowego bałaganu. Wykorzystanie podświetlonego obrazu nawiązuje do estetyki biurowców i centrów handlowych. Pozostawione w przestrzeni, mogą być uznane za odpadki, a jednocześnie za dzieła sztuki.

Marta Sundmann

Obieranie ziemniaków

II rok, I stopień
Film Eksperymentalny

Bazując na doświadczeniach z wakacji 2020 postanowiłam odtworzyć sytuację, w której czułam bezsilność z powodu braku możliwości zaangażowania się politycznie. Będąc wtedy w pracy dorywczej przez cały dzień obierałam różne warzywa głównie ziemniaki i nie mogłam uczestniczyć w strajku. Gest obierania stał się kluczowy w tamtym momencie. Sam gest wybrania warzywa jakim są ziemniaki posiada w sobie mocne nawiązanie do “Obierania ziemniaków” Julity Wójcik, który wykorzystuje dla podbicia uczuć.

Ziemniaki obieram tyle co bycie na pierwszym strajku kobiet 44 minuty. Wideo następnie wyświetlam przez tyle samo na ścianie kamienicy przy ulicy Piastów w Szczecinie.

Film >>> <https://youtu.be/2rnyNIAadZo>

Marta Sundmann

Dziady w drzewie

II rok, I stopień
Film Eksperymentalny

Inspirując się wielką improwizacją z “Dziadów”
A. Mickiewicza i zarejestrowanych słów na strajku kobiet w
Warszawie tworzę własną wypowiedź. Są to moje “Dziady”,
które przedstawiam w lesie w upadłym drzewie.

Film >>> <https://youtu.be/pB1A4v1ICEI>

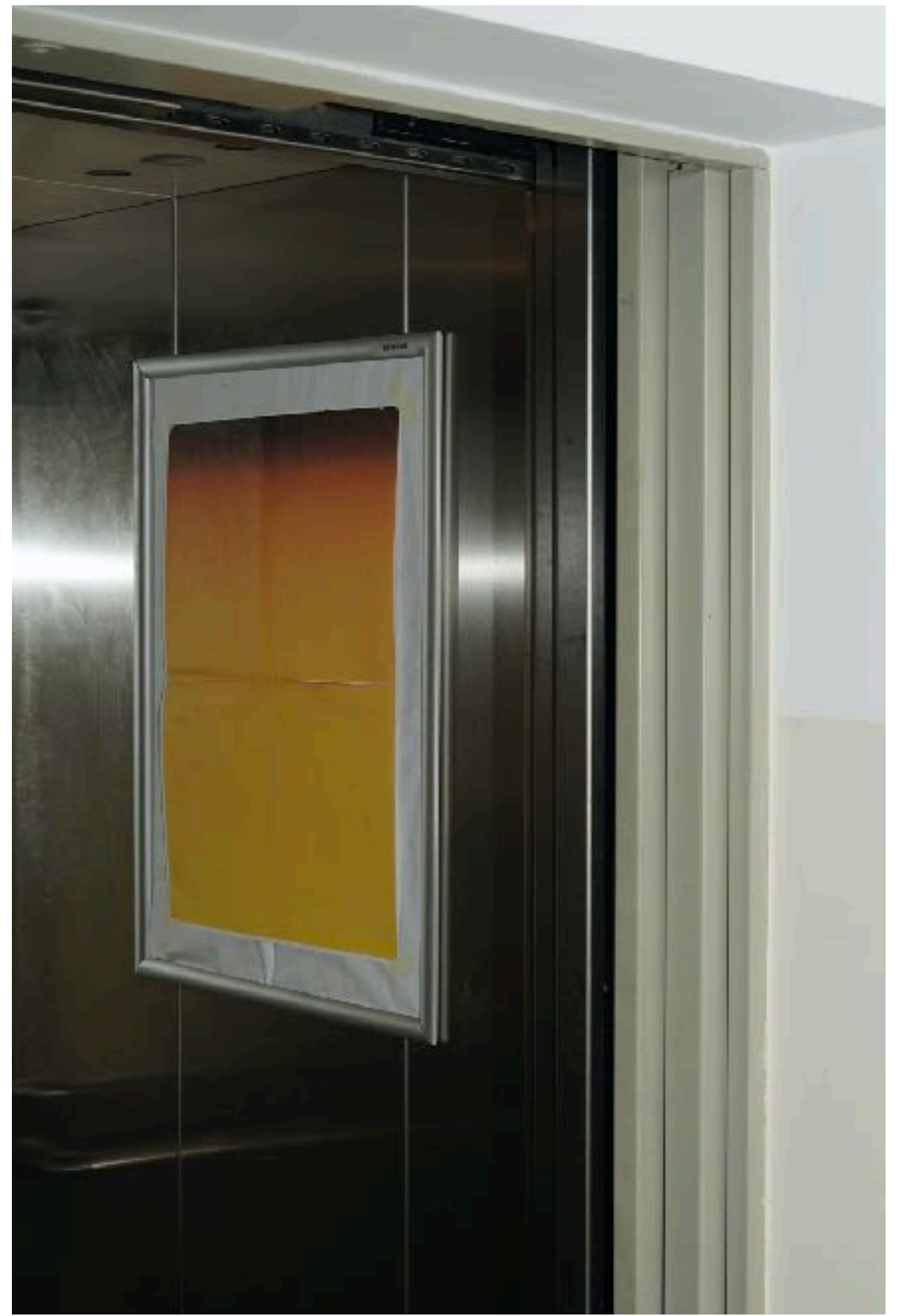
Jan Szubiak

Bez tytułu

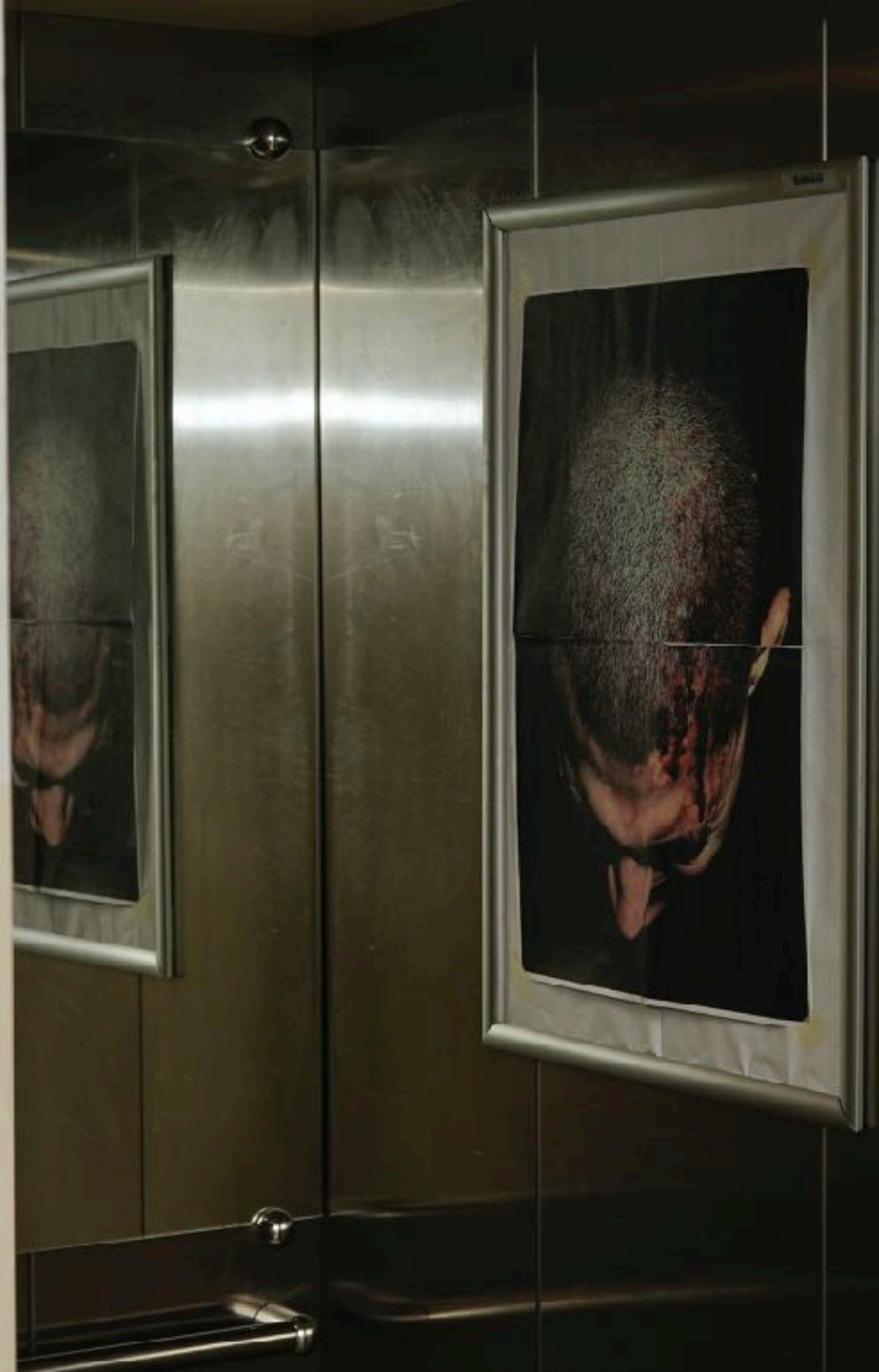
III rok, I stopień
Fotografia

W mojej nowej przestrzeni mieszkalnej (stare bloki z czasów PRL) jest winda, którą jeżdżę codziennie na dwunaste piętro. W windzie zawieszona jest pusta rama (49x69cm). Postanowiłem ożywić trochę tą neutralną i podstarzałą przestrzeń. W ostatnim czasie zacząłem w niej montować swoje zdjęcia.

Elżbieta Wieland

Wielkie przemowy tona pod współczesnym przepływem informacji

I rok, I stopień
Film Eksperymentalny

Projekcja tekstu wykonana z rzutnika w miejscu publicznym oraz przestrzeni mieszkalnej.

Opisuje przemowę M. Luthera Kinga z 28 sierpnia 1963 roku, która analogicznie przenika do współczesnych problemów społeczeństwa.

#jesteśmyLudźmi

NIE CHCĘ
ŻYĆ
W
TAKIEJ
POLSCE

I am happy to join with you
today in what will go down in
history as the greatest
demonstration for freedom in
the history of our nation.

*Five years ago, a great
American hero, a symbolic*

Złamanie - Bandażowanie

I rok, I stopień
Animacja

Jak człowiek złamie czy skręci sobie kończynę zostaje ona owinięta bandażem czy nakładany jest gips.

Dlaczego, gdy złamie się gałąź w drzewie nikt nic z tym nie robi?
Dlaczego nie którzy tak chętnie je łamią? Przecież jest to niszczenie przyrody i ranienie drzewa, ponieważ rośnięcie drzewa trwa bardzo długo i nie powinniśmy tego utrudniać.

Dlatego w mojej pracy wzięłam ten problem pod uwagę i postanowiłam zabandażować „zranione” drzewo, które zrzuciło już liście i jest przygotowane do zimy.

To działanie ma na celu uświadomienie ludzi, że krzywda nie dzieje się tylko człowiekowi, ale także przyrodzie. Pokusiłabym się nawet o stwierdzenie, że bardziej. Ponieważ, niektórym ludziom z łatwością przychodzi łamanie gałęzi czy niszczenie przyrody. Przecież sowych kości nie łamiemy w taki sam brutalny sposób. Aura przedstawiona na dokumentacji jest ponura, mroczna. Może to nawiązywać do nie przejmowania się nas stanem zdrowia drzewa. Także bandaż, którymi owinięte są gałęzie, wyglądają na stare, zaniedbane, zapomniane. Jakby wisiały już tam bardzo długo.

Maja Woźniak

???

I rok, I stopień
Fotografia

Przyszłość każdego młodego człowieka jest niepewna ,
nawet kiedy nam się już zaczyna wydawać , że życie układa
nam dobry scenariusz zaraz wszystko odwraca się do góry
nogami.

O tym opowiada praca znaki zapytania zrealizowana
w opuszczonym budynku, który podkreśla niepewność
następnego dnia.

Evgeniya Vladimirova

Słodycz

I rok, I stopień

Film Eksperymentalny

Praca jest zainspirowana cukiernią wegańską przy alei Niepodległości w Szczecinie. Jest to miejsce niedziałające od dłuższego czasu i jest ono puste w środku. Jedynym oznaczniakiem tego, że kiedyś tu była cukiernia jest szyld nad wejściem.

Praca przedstawia piniatę. Zazwyczaj to jest kula wypełnioną zazwyczaj słodyczami. Tradycyjnie jest ona elementem kultury latynoskiej i stanowi zabawę bożonarodzeniową, polegającą na strąceniu specjalnie przygotowanej kuli i na zebraniu jak największej ilości słodyczy. W moim przypadku jest to obiekt przedstawiający lamę (stereotypowa piniata) zrobiony z tektury i wyklejony papierem kolorowym. W środku tego obiektu znajdowali się wycinki kolorowego papieru.

Piniata miała symbolicznie nawiązywać do specyfiki miejsca i została powieszona przed wejściem. Jako dopowiedz do zadania został nakręcony moment strącenia piniaty.

Babcia

I rok, I stopień
Film Eksperymentalny

Akcja artystyczna Babcia jest zainspirowana obecną sytuacją w sprawie dostępności sklepów i placówek urzędowych związanej z pandemią koronawirusa dla seniorów i krytykuje podjęte przez władze ruchy w walce z rozprzestrzenieniem się choroby covid-19. Praca jest podzielona na dwie części.

Pierwszym elementem tej pracy jest instalacja artystyczna ukazująca tzw. skafander babci który składa się ze stereotypowych elementów ubioru babci, takich jak np. chusta na głowie, stara długa kurtka i duża ilość toreb z zakupami. Instalacja została zawieszona podczas godzin dla seniorów na targu oraz przed wejściem do osiedlowych sklepów spożywczych.

Drugim elementem składniowym pracy jest akcja artystyczna w której skafander babci został nałożony na autorkę. Akcja jest próbą wcielenia się osoby młodej w postać babci, mająca na celu obejścia narzuconych przez władzę obostrzeń epidemiologicznych.

Ekologiczny ratunek

I rok, I stopień
Fotografia

W okresie zimy ptakom niezwykle trudno jest zdobyć pokarm. Sama od lat dokarmiam te zwierzęta, lecz obejmuje to wyłącznie mój ogród. Postanowiłam wykonać karmniki dla ptaków z przedmiotów znalezionych w domu oraz rzeczy, które każdy z nas i tak wyrzuca do śmieci. Wystarczyła plastikowa butelka czy pojemnik, kawałek sznurka oraz patyk, żeby taki karmnik stworzyć. Wypełniłam je kulami tłuszczowymi i ziarenkami. Rozmieściłam je w okolicy mojego miejsca zamieszkania. Mam nadzieję, że moje działanie zachęci mieszkańców do stworzenia kolejnych karmników, w szczególności, że jest to bardzo łatwe, wymaga jedynie poświęcenia czasu i kilku elementów i odpadów, które każdy znajdzie w swoim domu.

Ogłoszenie

I rok, I stopień
Fotografia

Za pomocą prostych środków stworzyłam małą serię plakatów. Ich przedstawienie jest bardzo prymitywne. Przypominają rysunki małych dzieci. Starłam się, aby hasła były czytelne i zrozumiałe. Następnie powstały “wlepki”, które umieściłam na przystanku autobusowym oraz tablicach ogłoszeniowych, ponieważ na wsi są one nadal używane.

W taki właśnie sposób chciałam pokazać obecną sytuację w Polsce oraz zwrócić uwagę mieszkańców na to jak aktualnie wygląda życie w tym kraju.

Wydział Malarstwa
Katedra Malarstwa i Rysunku
Akademia Sztuki w Szczecinie

